

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο Νόμος 4072/2012 «*Βελτίωση επιχειρηματικού περιβάλλοντος - Νέα εταιρική μορφή - Σήματα - Μεσίτες Ακινήτων - Ρύθμιση θεμάτων ναυτιλίας, λιμένων και αλιείας και άλλες διατάξεις*», δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 86/Α/11.4.2012 και αποτελείται από 8 μέρη, καθένα από τα οποία ρυθμίζει διαφορετικό πεδίο.

Συγκεκριμένα, το Πρώτο μέρος έχει τίτλο «Βελτίωση επιχειρηματικού περιβάλλοντος» και αποτελείται από τα άρθρα 1-42. Το Δεύτερο μέρος που περιλαμβάνει τα άρθρα 43-120, περιέχει τις διατάξεις αναφορικά με τη νέα εταιρική μορφή που ιδρύεται για πρώτη φορά με το νόμο αυτό, την ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρία. Το Τρίτο μέρος, από το άρθρο 121 έως το 196, αφορά τα σήματα και θα αναλυθεί περισσότερο στη συνέχεια. Το Τέταρτο μέρος που αποτελείται από τα άρθρα 197-204, περιλαμβάνει διατάξεις για τους μεσίτες ακινήτων ενώ το Πέμπτο μέρος, στα άρθρα 205-227, ρυθμίζει θέματα ναυτιλίας, λιμένων και αλιείας. Το Έκτο μέρος, στα άρθρα 228-248, περιλαμβάνει διατάξεις που τροποποιούν διάφορα νομοθετήματα και το Έβδομο μέρος που αποτελείται από τα άρθρα 249-294 επιφέρει αλλαγές στη νομοθεσία των προσωπικών εμπορικών εταιριών. Τέλος, το Όγδοο μέρος, στα άρθρα 295-329 έχει ως αντικείμενο διατάξεις της αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών και λοιπές διατάξεις.

Το τελευταίο άρθρο 330 ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι οι διατάξεις για την ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία, για τα σήματα και για τις προσωπικές εταιρείες θα κωδικοποιηθούν και θα δημοσιευθούν σε ενιαίο αυτοτελές κείμενο, με προεδρικά διατάγματα που θα εκδοθούν εντός μηνός από τη δημοσίευση του Ν. 4072/2012.

Η ισχύς του νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός από τα κεφάλαια Δ', Η', Θ' και ΙΑ' του Τρίτου μέρους, η ισχύς των οποίων θα αρχίσει 6 μήνες μετά την ημερομηνία δημοσίευσης, ήτοι από 12.11.2012, του άρθρου 232, που αφορά τον περιορισμός των υποχρεώσεων Α.Ε. και Ε.Π.Ε. για δημοσίευση πράξεων και στοιχείων, η ισχύς του οποίου αρχίζει από 1.7.2012, και όπου ορίζεται διαφορετικά από τις επί μέρους

διατάξεις.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΣΗΜΑΤΩΝ

Με το Ν. 4072/2012 καταργείται ο Ν. 2239/1994, το Π.Δ. 353/1998 και το άρθρο 9 του Β.Δ. 20/1939, με στόχο τη ριζική αλλαγή του δικαίου των σημάτων, ώστε να ενσωματωθούν σε αυτό τόσο η κοινοτική νομοθεσία αναφορικά με τα διεθνή σήματα όσο και οι πάγιες αποφάσεις της νομολογίας. Συγκεκριμένα, ο νέος νόμος ενσωματώνει την οδηγία 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29^{ης} Απριλίου 2004 σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας στον τομέα του δικαίου των σημάτων καθώς και τις ρυθμίσεις που αφορούν την προστασία των διεθνών σημάτων, μετά την κύρωση από την Ελλάδα του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης για τη διεθνή καταχώριση των σημάτων με το ν. 2783/2000. Η διαδικασία κατάθεσης και κατοχύρωσης του σήματος εκσυγχρονίζονται και γίνονται ταχύτερες ενώ ενισχύεται και ο διενεργούμενος έλεγχος. Ταυτόχρονα εισάγεται για πρώτη φορά και ο θεσμός του σήματος ελληνικών προϊόντων και υπηρεσιών.

Λόγω της ευρείας κλίμακας των αλλαγών, κρίθηκε από το νομοθέτη ως προτιμότερη η ψήφιση νέου νόμου και όχι η τροποποίηση των υπάρχουσών διατάξεων, γεγονός που εξηγεί και τη μεταβολή στην αρίθμηση των νέων άρθρων, ώστε ο νέος νόμος να έχει μεγαλύτερη συστηματική συνοχή. Συνοπτικά οι ρυθμίσεις του νέου νόμου έχουν ως εξής:

Ι. Αναφορικά με την έννοια του σήματος και τις προϋποθέσεις προστασίας του

Ο Ν. 4072/2012 ορίζει ότι σήμα μπορεί να αποτελέσει κάθε σημείο επιδεκτικό γραφικής παράστασης, ικανό να διακρίνει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχείρησης από εκείνα άλλων επιχειρήσεων. Μπορούν να αποτελέσουν σήμα ιδίως λέξεις, ονόματα, επωνυμίες, ψευδώνυμα, απεικονίσεις, σχέδια, γράμματα, αριθμοί, χρώματα, ήχοι, συμπεριλαμβανομένων των μουσικών φράσεων, το σχήμα του προϊόντος ή της συσκευασίας του. Επομένως, η ρύθμιση του άρθρου παραμένει κατά βάση η ίδια, με ορισμένες λεκτικές βελτιώσεις.

Όπως ίσχυε και με το νόμο 2239/1994, το δικαίωμα για αποκλειστική χρήση του σήματος αποκτάται με την καταχώρισή του.

Όσον αφορά τους λόγους απολύτου απαραδέκτου, επαναλαμβάνονται κατ'αρχάς οι προβλέψεις του προϊσχύσαντος νόμου, προστίθεται όμως και ένας επιπλέον λόγος απολύτου απαραδέκτου σχετιζόμενος με τις γεωγραφικές ενδείξεις και προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης των οινοπνευματωδών και γεωργικών προϊόντων. Επίσης προβλέπεται ότι η συνδρομή των λόγων αυτών εξετάζεται από το μονομελές όργανο ελέγχου (εξεταστής).

Οι διαφοροποιήσεις που παρατηρούνται στην έρευνα των λόγων σχετικού απαραδέκτου, ο προέλεγχος των οποίων από τον εξεταστή της Δ/σης Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας διατηρείται, οφείλονται στην ενσωμάτωση νομολογιακά παγιωμένων περιπτώσεων αλλά και στην υποχρέωση εναρμόνισης με το κοινοτικό δίκαιο.

Ειδική αναφορά γίνεται στο λεγόμενο «σήμα φήμης», για το οποίο διευκρινίζεται ότι συνιστά λόγο σχετικού απαραδέκτου ακόμα και αν το προς κατοχύρωση σήμα προορίζεται να διακρίνει προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με αυτά που διακρίνει το προγενέστερο σήμα φήμης.

Διαφοροποίηση υπάρχει επίσης και ως προς τις προϋποθέσεις έγγραφης συναίνεσης του δικαιούχου προγενέστερου σήματος για τη χρήση ομοίου ή ταυτόσημου σήματος από τρίτο, καθώς πλέον προβλέπεται ότι αυτή μπορεί να δοθεί σε οποιοδήποτε στάδιο εξέτασης της αίτησης, ήτοι ενώπιον του εξεταστή, της ΔΕΣ ή του Διοικητικού Πρωτοδικείου ή Εφετείου.

Τέλος, καταργείται το άρθρο 5 του ν. 2239/1994, που ρύθμιζε το ζήτημα των σημάτων που αποτελούνται από το όνομα του καταθέτη.

II. Αναφορικά με το περιεχόμενο του δικαιώματος και την έκταση προστασίας του

Όσον αφορά την προστασία που παρέχεται στον δικαιούχο του σήματος, η οποία περιγράφεται στο άρθρο 125, διευρύνθηκαν οι αρνητικές εξουσίες του δικαιούχου, ώστε να καλύπτονται εκτός από τις περιπτώσεις της παραποίησης και της απομίμησης και οι έννοιες της ταυτότητας, της ομοιότητας και του κινδύνου σύγχυσης.

Επίσης καταργήθηκε η διάταξη του άρθρου 19 του ν. 2239/94, διότι δεν συμβιβάζεται με την αρχή της ανεξάρτησης του σήματος από την επιχείρηση, η οποία ακολουθείται στο ελληνικό δίκαιο.

Με το άρθρο 126 τίθενται περιορισμοί στην παρεχόμενη στο δικαιούχο του σήματος προστασία ενώ το άρθρο 127 είναι νέο και αποτελεί μεταφορά αντίστοιχης κοινοτικής ρύθμισης, που επιτρέπει τη συνύπαρξη ταυτόσημων σημάτων, με τις προβλεπόμενες στη διάταξη προϋποθέσεις, χωρίς να μπορεί ούτε ο παλαιότερος ούτε ο νεότερος δικαιούχος να απαγορεύσουν τη χρήση του νεότερου ή του παλαιότερου σήματος αντίστοιχα.

Το άρθρο 128, αναφορικά με τα όρια προστασίας του δικαιώματος, προβλέπει ότι ο δικαιούχος δε μπορεί, κατ' αρχήν, να απαγορεύει τη χρήση του σήματος για προϊόντα που έχουν διατεθεί με το σήμα αυτό στον ΕΟΧ, από τον ίδιο ή με τη συγκατάθεσή του, εκτός αν συντρέχουν συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Στο άρθρο 129 προβλέπεται ότι ο καταθέτης μπορεί, οποτεδήποτε και ανεξαρτήτως εκκρεμοδικίας, να προβεί σε δήλωση μη διεκδίκησης δικαιωμάτων σε ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία του σήματος, σε αντίθεση με ό,τι ίσχυε με το ν. 2239/1994.

Με το άρθρο 130 εισάγεται ένας νέος θεσμός με τον οποίο διευκολύνεται η διαδικασία καταχώρισης σήματος στις περιπτώσεις που πλήττεται ένα σήμα για ορισμένα από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που διακρίνει και όχι για όλα, με στόχο την αποφυγή του κινδύνου συγχύσεως ως προς την προέλευση των προϊόντων ή υπηρεσιών, αλλά και την αποφυγή καταστρατήγησης των διατάξεων σχετικού και απολύτου απαραδέκτου των άρθρων 123 και 124.

III. Αναφορικά με το σήμα ως αντικείμενο ιδιοκτησίας

Το άρθρο 131, εισάγει σημαντικές καινοτομίες σε σχέση με τις δυνατότητες μεταβίβασης του σήματος, επιβεβαιώνοντας την ανεξάρτησή του από την επιχείρηση, κάτι που ίσχυε και υπό το καθεστώς του ν. 2239/94. Η ανεξάρτηση του σήματος από την επιχείρηση έχει ως συνέπεια και ότι είναι δυνατή η αυτοτελής σύσταση εμπράγματων δικαιωμάτων επί του

σήματος.

Το άρθρο 132 επιφέρει σημαντικές μεταβολές στο θεσμό της παραχώρησης άδειας χρήσης σήματος, καθώς α) καταργεί τον θεσμό της παράλληλης άδειας χρήσης σήματος, β) καθορίζει τις προϋποθέσεις για την παροχή άδειας χρήσης του σήματος, γ) προβλέπει τη δυνατότητα του δικαιούχου του σήματος να στραφεί κατά του αδειούχου σε περίπτωση που ο αδειούχος παραβιάζει τους όρους της άδειας, δ) προβλέπει ότι ο αποκλειστικός αδειούχος μπορεί να ασκήσει και αυτοτελώς τις κατά τρίτου προσβολέα αξιώσεις, εφόσον ο δικαιούχος αδρανεί να τις ασκήσει και ε) παρέχει στον αδειούχο δικαίωμα παρέμβασης στη δίκη μεταξύ του δικαιούχου και του τρίτου προσβολέα, με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη.

Τέλος, με το άρθρο 133 ορίζεται ότι το σήμα μπορεί να είναι αντικείμενο μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης και αυτοτελούς εκποίησης του από το σύνδικο της πτώχευσης, η δε χρησιμότητα του άρθρου έγκειται στη διαφάνεια που επιφέρει, καθώς διευκρινίζεται ότι τα δικαιώματα που αποκτώνται επί του σήματος εγγράφονται στο Βιβλίο σημάτων.

IV. Αναφορικά με τη διαδικασία καταχώρησης

Τα άρθρα 134-136 ορίζουν την τυπική διαδικασία κατάθεσης και τις προϋποθέσεις για χορήγηση ημερομηνίας κατάθεσης. Με το νέο νόμο εισάγεται μία πολύ σημαντική καινοτομία, καθώς καταργείται η υποχρεωτική υποβολή της δήλωσης από πληρεξούσιο δικηγόρο. Ο καταθέτης μπορεί πλέον να επιλέξει να καταθέσει τη δήλωση αυτοπροσώπως, με αντιπρόσωπο ή με εξουσιοδοτημένο προς τούτο δικηγόρο. Περαιτέρω, εισάγεται η υποχρέωση υποβολής της αίτησης και της απεικόνισης του σήματος και σε ηλεκτρονική μορφή, προς το σκοπό επιτάχυνσης και διευκόλυνσης δημιουργίας ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων σημάτων. Επιπλέον, προβλέπεται πλέον η δυνατότητα υποβολής της δήλωσης κατάθεσης εξ αποστάσεως με ηλεκτρονικά μέσα.

Στα άρθρα 137-139 περιγράφονται η διαδικασία εξέτασης της δήλωσης καθώς και οι δυνατότητες συμπλήρωσης ελλιπούς δήλωσης και οι συνέπειες μη συμπλήρωσής της. Τόσο οι απόλυτοι όσο και οι σχετικοί λόγοι απαραδέκτου εξετάζονται ταυτόχρονα από το μονομελές διοικητικό όργανο (εξεταστή), ο οποίος εφόσον διαπιστώσει ότι συντρέχει κάποιος από τους λόγους απαραδέκτου, επικοινωνεί με τον καταθέτη προκειμένου να αρθεί το κώλυμα καταχώρισης.

Στα άρθρα 140-143 αναλύονται οι όροι και προϋποθέσεις άσκησης ανακοπής κατά απόφασης του εξεταστή που κάνει δεκτή την αίτηση καταχώρισης του σήματος. Η ανακοπή εκδικάζεται από τη ΔΕΣ που λειτουργεί, σύμφωνα με το νέο νόμο, ως δευτεροβάθμιο όργανο εξέτασης. Εφόσον η ανακοπή δεν πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπει ο νόμος, ο ανακόπτων καλείται να προβεί στη συμπλήρωσή της εντός προθεσμίας ενός μήνα, η άπρακτη παρέλευση του οποίου καθιστά την ανακοπή απαράδεκτη. Επιπλέον, προβλέπεται για πρώτη φορά θεσμός επιβράβευσης του επιμελούς ανακόπτοντα καθώς ορίζεται ότι, αν, κατά δήλωσή του, το έγγραφο της ανακοπής είναι πλήρες, παραλείπεται η κλήση προς συμπλήρωση και η διαδικασία συντμείται κατά ένα μήνα.

Η ρύθμιση του άρθρου 143 είναι νέα, περιλαμβάνεται στον Κανονισμό 40/94 για το κοινοτικό σήμα και αφορά την υποχρέωση του ανακόπτοντος να αποδείξει την ουσιαστική χρήση του σήματός του.

Το άρθρο 144 ορίζει τη διαδικασία προσφυγής ενώπιον της ΔΕΣ κατά απορριπτικών αποφάσεων του εξεταστή καθώς και άσκησης κύριας ή πρόσθετης παρέμβασης ενώ στο άρθρο 145 ρυθμίζεται η σύνθεση της ΔΕΣ. Τέλος, στο άρθρο 146 περιγράφεται η διαδικασία προσφυγής κατά των αποφάσεων της ΔΕΣ ενώπιον των Διοικητικών δικαστηρίων.

Με τη νέα ρύθμιση του άρθρου 147, που προβλέπει τη δημιουργία ηλεκτρονικού μητρώου σημάτων, γίνεται προσπάθεια να ανταποκριθεί το δικαίωμα των σημάτων στις συνεχώς επιταχυνόμενες συνθήκες της αγοράς.

Η νέα διάταξη του άρθρου 148 που ορίζει τη διάρκεια προστασίας του σήματος καθώς και τους όρους και προϋποθέσεις ανανέωσης αυτής, διαφοροποιείται σε σχέση με την προϊσχύσασα στο ότι η δεκαετής διάρκεια προστασίας του σήματος αρχίζει από την ημερομηνία κατάθεσης της δήλωσης και όχι από την επομένη της κατάθεσης, όπως ίσχυε μέχρι τώρα.

Το άρθρο 149 εισάγει ένα νέο θεσμό, αυτόν της επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, σύμφωνα με τον οποίο αν ο καταθέτης ή δικαιούχος σήματος ή οποιοσδήποτε άλλος διάδικος δεν τηρήσει μια προθεσμία σε διαδικασία ενώπιον της Υπηρεσίας σημάτων ή της ΔΕΣ (ιδίως για ανανέωση ή αίτηση διαγραφής) εξαιτίας ανωτέρας βίας, τυχηρού ή άλλου σπουδαίου λόγου, μπορεί να ζητήσει την επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα

κατάσταση, εφόσον απώλεσε δικαίωμα ή ένδικο βοήθημα.

Υ. Αναφορικά με την προσβολή του σήματος

Οι διατάξεις των άρθρων 150-158 εναρμονίζουν το ελληνικό δίκαιο των σημάτων προς την οδηγία 2004/48/EK, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας. Η ερμηνεία των άρθρων αυτών, στο μέτρο που παρέχουν διακριτική ευχέρεια στο κρίνον δικαστήριο, κινείται μεταξύ της αποτελεσματικότητας της παρεχόμενης προστασίας και της αρχής της αναλογικότητας, υπό την οποία τελούν οι ρυθμίσεις, οι κυρώσεις και τα μέτρα του παρόντος κεφαλαίου, όπως ρητά ορίζεται στο άρθρο 155. Προς επίτευξη του στόχου της αποτελεσματικής προστασίας των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, ο νέος νόμος επεμβαίνει δραστικά στα ατομικά δικαιώματα του προσβολέα.

Το άρθρο 150 περιέχει τις βασικά μέτρα προστασίας του δικαιούχου σήματος έναντι τυχόν προσβολέα. Προβαίνει στην αντιμετώπιση του προβλήματος υπολογισμού της αξίωσης αποζημίωσης, η χρησιμότητα της οποίας ήταν σχεδόν μηδαμινή υπό το παλαιό καθεστώς, λόγω της εξαιρετικά δυσχερούς απόδειξης του ύψους της.

Η διάταξη του άρθρου 151 μεταφέρει στο ελληνικό δίκαιο το άρθρο 6 της οδηγίας (αποδεικτικά στοιχεία) και το άρθρο 8 της οδηγίας (δικαίωμα ενημέρωσης). Η προσκόμιση ή παροχή των στοιχείων γίνεται με τήρηση της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών, πράγμα που επαφίεται στο κρίνον δικαστήριο, το οποίο εν προκειμένω διαθέτει μεγάλη διακριτική ευχέρεια.

Το άρθρο 152 ρυθμίζει το ζήτημα των δικαστικών εξόδων.

Η κεντρικής σημασίας διάταξη του άρθρου 153 μεταφέρει το άρθρο 9 της οδηγίας (προσωρινά και συντηρητικά μέτρα), με την πρόβλεψη εξαιρετικά δραστικών μέτρων προστασίας. Με την καινοτόμο διάταξη της παρ. 3, που ορίζει ότι το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη συντηρητική κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων του καθ' ου, σκοπείται η εξασφάλιση της καταβολής αποζημίωσης επί προσβολής σήματος. Επίσης η προβλεπόμενη δυνατότητα δέσμευσης των τραπεζικών λογαριασμών και των λοιπών τραπεζικών στοιχείων του προσβολέα είναι καινοφανής για την ελληνική έννομη τάξη, μπορεί δε να χορηγηθεί και χωρίς προηγούμενη ακρόαση του καθ' ου.

Η διάταξη του άρθρου 154 εναρμονίζει το ελληνικό δίκαιο προς το άρθρο 7 της οδηγίας. Σκοπός της είναι η διασφάλιση των αποδεικτικών στοιχείων, τα οποία αποδεικνύουν την προσβολή ή την επικείμενη προσβολή του δικαιώματος, με τη συντηρητική κατάσχεση των παράνομων προϊόντων που κατέχονται από τον καθ' ου και ενδεχομένως των υλικών και εργαλείων που αποτελούν μέσο τέλεσης ή προϊόν ή απόδειξη της προσβολής. Οι παράγραφοι 4-7 υλοποιούν την αρχή της αναλογικότητας και εισάγουν ρυθμίσεις, οι οποίες αποτελούν αντίβαρο για τα μέτρα που ελήφθησαν χωρίς να ακουσθεί προηγουμένως ο προσβολέας.

Με το άρθρο 156 αναμορφώνονται οι ποινικές κυρώσεις επί προσβολής σήματος και προσαρμόζονται προς τη νέα διατύπωση του νόμου σχετικά με την αστική προστασία ενώ με το άρθρο 157, αναφορικά με τη δημοσίευση των αποφάσεων προς ενημέρωση του κοινού, παρέχεται ευχέρεια στο δικαστήριο ως προς τον τρόπο πληροφόρησης, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας. Τέλος, το άρθρο 158 προβλέπει ότι οι τελεσίδικες αποφάσεις των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων είναι υποχρεωτικές για τα πολιτικά δικαστήρια και κάθε άλλη αρχή, χωρίς να πρέπει να έχουν καταστεί αμετάκλητες, όπως προέβλεπε ο ν. 2239/1994.

VI. Αναφορικά με την παραίτηση, την έκπτωση από το δικαίωμα και την ακυρότητα

Η δήλωση παραίτησης του δικαιούχου, που περιγράφεται στο άρθρο 159, ως ουσιαστικός λόγος απώλειας του δικαιώματος στο σήμα, μεταφέρεται σε ξεχωριστή διάταξη, σε σχέση με το προηγούμενο καθεστώς, προς αποφυγή σύγχυσης της με την πράξη διαγραφής από το βιβλίο σημάτων.

Τα άρθρα 160 και 161 εισάγουν αρκετές τροποποιήσεις στο ζήτημα της διαγραφής του σήματος λόγω έκπτωσης ή ακυρότητας, με την καταρχήν διάκριση μεταξύ των δύο περιπτώσεων ενώ στο άρθρο 162 ορίζεται ότι αρμόδια για τη διαγραφή του σήματος λόγω έκπτωσης ή ακυρότητας είναι η ΔΕΣ, η οποία επιλαμβάνεται μετά από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, με σημαντικές διαφοροποιήσεις σε σχέση με το προηγούμενο καθεστώς, όσον αφορά τη νομιμοποίηση και τις προθεσμίες για την υποβολή αίτησης διαγραφής.

VII. Συλλογικά σήματα

Στο άρθρο 163 περιλαμβάνονται οι ρυθμίσεις για τα συλλογικά σήματα, οι οποίες εκσυγχρονίζονται κατά το πρότυπο του Κανονισμού 207/2009.

VIII. Διεθνή σήματα

Στα άρθρα 164-174 περιέχονται οι διατάξεις που αφορούν τα διεθνή σήματα και συγκεκριμένα, γίνεται καταρχήν αναφορά στην κύρωση από την Ελλάδα του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης για τη διεθνή καταχώριση σημάτων και διατυπώνεται ο κανόνας, ότι οι διατάξεις του παρόντος νόμου που αφορούν στα εθνικά σήματα, εφαρμόζονται και στα διεθνή σήματα, εκτός εάν ορίζεται κάτι διαφορετικό. Δίνονται επίσης νομοθετικοί ορισμοί, που ενώ προέρχονται από την ορολογία του Πρωτοκόλλου της Μαδρίτης, διαπερνούν και την ελληνική έννομη τάξη.

Τα άρθρα 166-170 ρυθμίζουν εκείνες τις διεθνείς καταθέσεις σημάτων, των οποίων ο δικαιούχος έχει πραγματική και μόνιμη βιομηχανική ή εμπορική εγκατάσταση ή κατοικία στην Ελλάδα ή ελληνική υπηκοότητα και η βασική κατάθεση ή βασική καταχώριση έγινε στην Υπηρεσία σημάτων του άρθρου 134.

Τα άρθρα 171 και 172 αφορούν στα διεθνή σήματα που δε βασίζονται σε ελληνικό σήμα, αλλά σε σήμα που δηλώθηκε σε αλλοδαπή πολιτεία και διεκδικούν επέκταση προστασίας στην ελληνική επικράτεια ενώ τα άρθρα 173 και 174 περιλαμβάνουν ρυθμίσεις για τη μετατροπή διεθνούς σήματος σε ελληνικό και τη διαγραφή διεθνούς σήματος αντίστοιχα.

IX. Κοινοτικό σήμα

Το άρθρο 175 απονέμει στον δικαιούχο κοινοτικού σήματος την ίδια έννομη προστασία που προβλέπεται για το εθνικό σήμα σύμφωνα με τις διατάξεις του νέου νόμου ενώ το άρθρο 176 ρυθμίζει τον τρόπο κατάθεσης των σημάτων που προκύπτουν από μετατροπή κοινοτικών σε εθνικών.

Χ. Σήματα αλλοδαπών καταθετών

Στο άρθρο 177 προβλέπεται το πλέγμα προστασίας των αλλοδαπών σημάτων, το οποίο βασίζεται στη δυνατότητα διεκδίκησης διεθνούς προτεραιότητας, σύμφωνα με τη Διεθνή Σύμβαση των Παρισίων, και στις αρχές της αμοιβαιότητας και της εδαφικότητας, όπως αυτές ισχύουν και στο πλαίσιο του κοινοτικού και του διεθνούς δικαίου των σημάτων.

ΧΙ. Ειδικές, μεταβατικές και τελικές διατάξεις

Στα άρθρα 178 και 179 ρυθμίζονται οι δημοσιεύσεις και τα τέλη των διαδικασιών που προβλέπονται στο νόμο ενώ στο άρθρο 180 εισάγεται η ταξινόμηση των προϊόντων και υπηρεσιών της διεθνούς Συμφωνίας της Νίκαιας, όπως εκάστοτε ισχύει.

Με το άρθρο 181 παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση στον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας για κανονιστική ρύθμιση ειδικών θεμάτων του παρόντος νόμου ενώ, τέλος, τα άρθρα 182 και 183 περιλαμβάνουν τις μεταβατικές και καταργούμενες διατάξεις που αφορούν τα κεφάλαια Α' έως και ΙΑ' του τρίτου Μέρους του νέου νόμου.